

Examensarbete
Konstnärlig kandidatexamen musiker profil jazz
2008

Oscar Görres

Svit; ten perspectives

- en svit i 10 delar

Handledare: Ragnild Sjögren
Jazzinstitutionen

Kungl. Musikhögskolan i Stockholm

INNEHÅLL

<i>Bakgrund</i>	2
<i>Syfte</i>	4
<i>Tidsplan</i>	5
<i>Lektion med Ove</i>	6
<i>Kompositioner – del 1</i>	6
<i>Förfrågan till musiker</i>	6
<i>Komposition – del 2</i>	7
<i>Omvälvande lektion med professor Milder</i>	8
<i>Eget övande</i>	9
<i>Komposition – del 3</i>	9
<i>Skriva noter för hand</i>	10
<i>Spela in skisser</i>	10
<i>Rep bokning</i>	10
<i>Utdelning av noter och rep-tape</i>	11
<i>Gambia resan</i>	11
<i>Free play: Tankar om Drivkraft - Tvivel - Kreativitet</i>	11
<i>Fysisk hälsa</i>	13
<i>Första repet</i>	13
<i>Andra repet</i>	13
<i>Affisch – (se framsidan)</i>	14
<i>Mejl utskick, marknadsföring</i>	14
<i>Tredje repet – alla fyra</i>	14
<i>Disposition av låtar – program</i>	14
<i>Fjärde repet</i>	15
<i>Konsert dagen, förberedelser</i>	15
<i>Dagen efter konserten</i>	15
<i>Mixning</i>	15
<i>Reflektion efter konsert</i>	16

Bakgrund

Jag har tänkt mycket över mitt examensarbete. Det är svårt att få grepp om ett så stort projekt. Jag har bestämt mig för att försöka göra en milstolpe i mitt liv som musiker. Göra ett avtryck som ska sammanfatta mig som musiker och min musik som den är just nu. Det är väldigt mycket som jag vill få med och det kommer att bli seriemord av "darlings" under arbetets gång. Det är ett omfattande avtryck och blir omständigt eftersom allt ska göras under ständig bokföring och reflektion. Alla tankar och upptäckter man gör ska förklaras för en utomstående. Det är på gott och ont.

För mig är det oerhört viktigt att man spelar med folk man tycker om. Min konsert kommer jag därför att genomföra tillsammans med en grupp människor som jag älskar att musicera med. Jag har inte funderat klart över vilka instrument/musiker som ska vara med.

Det känns skönt att engagera musiker som man är musikaliskt bekanta med så att man kan koncentrera sig på musiken i möjligaste mån obehindrat. Min plan är att förbereda allt jag kan in i minsta detalj så att vi inte behöver repa onödigt mycket, tugga sönder låtar och slita på varandra. Det är något som ofta saknas hos många musiker, ordning och reda. Vidare är det bekant för alla som komponerar att sträckan från att en låt är komponerad tills den är nedskriven och reviderad är lång. Med notskriftens verktyg teckna ned musiken och vägleda musikerna genom den. Tydligt och lättläst, inte för mycket information. Därför tänker jag börja med att skriva all musik som jag vill att konserten ska innehålla. Därefter notera den. Det kommer att ta lång tid. Jag har i nuläget börjat komponera.

Jag har inte hunnit ta ett beslut angående lokal. En del av mig känner att det skulle vara skönt att ha konserten utanför KMH. Samtidigt är det väldigt bekvämt att ha konserten på skolan eftersom att lokal kostar att hyra, utrustning, ljudtekniker osv. Eftersom jag är pianist så är det viktigt att lokalen har ett helt fantastiskt instrument som jag ska frambringa musik ur.

Det är väldigt krävande att sätta igång ett så här omfattande arbete. Jag har tänkt väldigt mycket på mitt liv, hela min barndom, att vara musiker och människa. Jag har tittat igenom högvis med gamla noter och låtar, lyssnat på många gamla favoritskivor. En tids och energikrävande process. Man kan inte göra ett arbete av denna sort utan att gå in för det 100%. I det här fallet blir det allt eller inget för mig.

Att syssla med musik är en livsstil. I princip allt i mitt liv kopplas till musiken på ett eller annat sätt. Hela tillvaron. Att skriva om hur man utvecklas är som att ta ett steg ut från sig själv och betrakta konkreta uppnådda mål. Det är så mycket som pågår som är svårt att beskriva. Det är så mycket som går per automatik och tanken är blixtnabb. Det är svårt att fånga allt som händer och sätta det på papper.

Det är ju meningen att man ska skriva något om sin musikaliska utveckling. Det är fantastiskt kul att upptäcka att musik har varit en oerhört central punkt i hela mitt liv. Jag har haft långa pratstunder med mina föräldrar och fått tidiga minnen återberättade för mig. Utan mina föräldrars lyhörddhet inför mina musikaliska behov, som jag vid en tidig ålder visade, hade jag aldrig varit här idag.

Musik har alltid funnits naturligt i vår familj. Min pappa spelar många olika instrument och musicerar på olika nivåer. Mamma har ett starkt brinnande intresse och lyssnar mycket på skivor och tolkar texter.

Egentligen så börjar mina första musikupplevelser redan i mammas mage. Då var pappa heltidsmusiker och mamma följde med på konserter, dom åkte på festivaler och lyssnade på skivor. Min pappa spelar bland annat tenorsaxofon och fick en idé att, genom att spela med klockan mot magen, kommunicera med mig. Exempelvis på kvällen när dom skulle gå och lägga sig spela en liten ”godnatt visa”. Jag tror verkligen att detta har på ett eller annat sätt påverkat mig.

Mitt intresse för musik väcktes tidigt. Jag satt med mamma i köket och kom över grytor och grytlock som fanns i nedersta skåpet. Med hjälp av två slevar trummade jag loss på grytpukorna och grytlockscymbalerna. Jag var runt 1 år gammal. Detta hände ofta. I vår lägenhet på Söder hade vi ett piano och många andra spännande instrument som pappa spelade på och jag satt med och lyssnade och kände. Något som jag fått höra av mina föräldrar är att då jag utforskade ett instrument så slog eller bankade jag inte. Jag provade med försiktighet, tryckte på tangenten eller knäppte på strängen osv.

Mina föräldrar såg att jag hade ett intresse för rytm och vid det laget antar jag att grytorna och locken började bli buckliga. Så när jag fyllde två år byggde min mamma och pappa mitt första egna instrument. Det var en tvättbräda fäst på en liten väska, bredvid tvättbrädan satt ett träblock, en cymbal, en tuta och en ringklocka. Man spelade med hjälp av en stålvisp i ena handen och fingerborgar på andra handens fingrar. Det blev min bästa leksak.

Häriifrån så fortsätter min musikaliska utveckling och tar olika form. Vi flyttar till villa och både utrymmet och ljudutrymmet blir inte längre begränsat till vissa tider och de svagaste nyanserna. I källaren inreder vi ett musikrum för alla instrument och utrustning. Jag får mitt första trumset på julafton när jag är fem. Pappa och jag spelar tillsammans på Västerlånggatan i Gamla Stan på sommaren. Börjar ta privatlektioner i trummor. När jag fyller sju börjar jag vikariera i ett av pappas band och spelar regelbundet på olika tillställningar. Musiken är mycket varierad, allt från 30- 40tals evergreens till 60- 70 tals pop och rock låtar. Får upp ögonen för kontrabas och spelar hemma i vardagsrummet stående på en trä pall. Får en 3/4 elbas i födelsedagspresent när jag fyller åtta år. Pappa lär mig några ackord på gitarr och ukulele. Jag börjar spela klassiskt piano i Stockholms Kulturskola när jag är nio år. Samtidigt tar jag pianolektioner av Angelica Milder (Joakims syster) men då med afroinriktad undervisning.

Under åren i grundskolan startar jag mina första band, ”The Betels” (namnet är en hybrid mellan kyrkan vi repade i, Betelkyrkan, och The Beatles) och ”No Junk”. I båda banden sjöng jag och spelade gitarr/keyboard. Vi uppträdde på olika marknader, cabaréer, baler, bröllop, fester osv. Musiken som jag spelade och lyssnade på var starkt kopplat till musiken som jag spelade med pappa. Allt från Evert Taube till sextio och sjuttiotalsmusik för att fatta det kort. Jag fastnade oerhört mycket för The Beatles och dom kom att dominera ljudutrymmet i pojkrummet för en lång tid framöver. Det ser jag som en stor milstolpe i min musikaliska utveckling.

Pappa skaffade en Macintosh och installerade två musikprogram som kom att bli mycket viktiga. ”Band in a Box” och ”Cubase Lite”. Detta blev ett hjälpmedel för mig att kunna utvecklas själv, sitta och spela in och komponera med olika ljud och instrument. Jag satt hela dagarna och spelade in och släpade ner mamma och pappa i källaren för att lyssna på musik jag hade gjort. En gång när jag spelade upp en låt för pappa vägrade han tro att jag hade gjort

det. Jag övertygade honom om att jag kommit på och spelat in det själv vilket jag hade. Musiken var instrumental inspelat med synthtrummor, bas och piano. Pappa uppmuntrade mig att försöka sjunga en melodi till ackorden och vidare skriva en text. Det var jobbigt men efter ett par dagar så hade jag en melodi och text klar. Pappa hjälpte mig spela in sången på en digitalporta vi hade hemma. Sedan överförde han musiken från datorn och sångspåret på digitalportan in på sin dat-bandspelare. Någon kompis till familjen som jobbade på Sveriges Radio spelade låten i radio vid något tillfälle. (i det slutgiltiga arbetet bifogar jag inspelningen)

Nästa stora händelse för min skivsamling är när mamma introducerar det amerikanska bandet Steely Dan. Det händer någon gång i femte, sjätte klass. Musiken är en blandning av olika stilar, poppig beat, bluesig melodik och jazz harmonik. En sommar när mamma, pappa och jag besöker Stockholms Jazzfestival på Skeppsholmen köper jag en bok som heter "Jazz Piano" av Mark Levine. Den boken blir en guide och inspirationskälla till jazzpiano under många år framåt.

Min mamma hade en kollega på jobbet vars dotter gick på KMH. Hon tipsade om att man kunde ansöka om att bli objektelev på KMH. Mamma och jag anmälde mig och jag började att gå för Andreas Landegren. Det här är i nionde klass. Fram till detta gick jag för Angelica Milder. Andreas kom med oerhört viktig, ny inspiration och stimulerade mitt pianospel. Vi spelade rytm changes, jobbade med voicings, solospel, timing, repetoir. Han hjälpte mig också att förbereda min sökningslåt till Södra Latin, "Country" av Keith Jarrett.

Det är nyttigt att gå igenom hur saker hänger ihop. Att bara se att kärleken till musiken har funnits under en lång period. Musik är inget jag håller på med bara för att jag kan, eller hade en "talang". Det är enorm kärlek och hårt arbete.

Syfte

Jag ska i mitt examensarbete komponera musik som rör sig kring jazzgenren. Det är alltid svårt att precisera sig och analysera i vilken genre man arbetar i. Det som kommer ur mig är starkt kopplat till det jag upplever. Det kan handla om att jag skådat ett fantastiskt konstverk, läst en intressant bok eller tänkt en tanke, hört ett ljud. Om det är "inputen" så får man en känsla som man översätter till musik genom att använda sina verktyg som till exempel gehör. Jag kan ha en målmedveten tanke om vad musiken kan bli men omöjligt veta hur den faktiskt kommer att bli. Jag tänker mig att musiken kommer ha starka melodier som rör sig över utmanande ackord. Om vi sätter jazz som huvudgenre så kommer influenserna vara lika mycket fusion, folkmusik och funk. Det är tanken jag har om musiken nu. I vår får vi se vad det blev.

Angående musiker så har jag tänkt mig Johan Hansén-Larsson på bas, Andreas Larsson på trummor, Kristian Persson på trombon, Johan Jutterström på tensorsax och Nils Kakoseos på gitarr. Detta är en preliminär sättning som kan komma att ändras.

Jag har efter mycket tankar fram och tillbaka bestämt mig för att ha min konsert på KMH i lilla salen. Framst på grund av att flygeln där är ett fantastiskt instrument men också på grund av att alla andra alternativa lokaler som jag kollat upp har kostat ansevärliga summor pengar att hyra.

Jag är i full gång och skriver musik för mitt examensarbete. Jag har satt en deadline i mitten på januari då jag ska notera musiken utförligt för att få en översikt och få möjlighet att bearbeta och förfina den. Ett par veckor in i februari ska jag dela ut noter och inleda repetitioner. Denna del i tidsplanen kommer att bero av vilket konsert datum jag tilldelas. Vid det här laget ska jag ha börjat skissa på en affisch. I början på mars, innan jag åker till Gambia, tänker jag skicka ut ett kortare informations mejl om konserten till vänner och kollegor. När jag kommer hem från resan tar jag upp marknadsföringen och bokar några intensiva repetitioner dagar innan konserten. Under tiden för jag noteringar om hur arbetet fortskrider.

Tidsplan

Jag beräknar att projektet startas i september 2007 och beräknar att projektet ska vara slutfört i april 2008. Jag har gjort en ungefärlig tidsplan och uppskattat antal timmar i varje moment.

Komposition/Transkribering – 260 tim

Arrangering/Bearbetning – 110 tim

Repetitioner/Lokalbokning – 14 tim

Inspelning – 3 tim

Reklam/Affisch – 12 tim

CD produktion/konvolut – 6 tim

Skriftlig del – 80 tim

Detta ger en summa på 485 timmar vilket motsvarar 18,2 högskolepoäng.

Lektion med Ove

Idag presenterade jag ett par av mina låtar för min pianolärare Ove Lundin. Han kommer alltid med högst väsentlig kritik, nya infallsvinklar, idéer och frågeställningar som är till stor nytta för mig, såväl pianistiskt som kompositionsmässigt. Vi jobbade med några tekniska detaljer i temapresentationen på en av låtarna. Fingersättning, frasering och nyanser.

Ove har en förmåga att sätta igång min tanke kring hur man framför låtar. Ofta gör man en viss typ av frasering på ett ställe bara för att det är bekvämt eller ”känns naturligt”. Utan att man vet om det har man valt bort en hel del andra lösningar eller möjligheter. Genom att jobba med olika idéer och upplägg så utökar man sin improvisatoriska palett och får en vidare frihet att göra det som känns rätt i spelsituationen.

Vi kom in på en diskussion om livet som musiker, efter skolan. Att det är lätt att ta på sig mycket speljobb av en ”mindre kreativ karaktär”. Eftersom man måste betala hyran så är det högst nödvändigt men man måste se till att jobba vidare med det som inte är ”betalt” på samma sätt. Som till exempel min pianistiska utveckling. Nu i vår när skolan tar slut så är det första gången sedan andra klass i grundskolan som jag inte har en pianolärare. Det är också första gången på 15 år som jag inte går i skolan. Hur hanterar man det? Jag har visserligen en hel del disciplin men det är onekligen en stor förändring och kommer vara krävande. Jag ska verkligen kämpa för att ha kvar min identitet som pianist och inte fastna i komphundsträsket. Jag tror det är viktigt att hålla reda på anledningen till varför man gör saker, exempelvis, ”detta gör jag för jag ska tjäna pengar”. Om man vidare håller sig uppdaterad med vad man vill göra egentligen, innerst inne, så blir det lättare att ha en bra balans mellan dessa olika typer av spelsituationer. Sedan måste man bara prioritera sunt och se till att man verkligen tar tag i det konstnärliga. Har man medvetenheten så tror jag att det blir enklare. Kallet finns ju, utan tvivel.

Kompositioner – del 1

Jag har en stark vision om att hela konserten ska vara skriven som en svit där det är olika delar av mig som representeras. Jag har skrivit musik med tanke på examenskonserten sedan terminens start. För mig är processen mycket intensiv och jag skriver helst ganska mycket under en period och vilar sen. Då är det bra att ha gott om tid så att man hinner med tre fyra stycken sådana intensiva perioder. Sedan ta sig tid att bearbeta och välja ut de bästa verken.

I nuläget har jag 3-4 låtar som känns som värdiga kandidater. Komponerandet kommer jag att jobba med parallellt med allt annat arbete fram till januari. Då ska jag välja ut låtarna som ska vara med i konserten.

Förfrågan till musiker

Jag skickade ut ett mejl där jag gör en förfrågan till de musiker jag har tänkt ska medverka på min konsert. Jag hoppas att alla känner att dom har tid och lust. Det skulle vara grymt kul att få med alla. De påtänkta musikerna är: Johan Hansén-Larsson på bas, Andreas Larsson på trummor, Kristian Persson på trombon, Johan Jutterström på tenorsax och Nils Kakoseos på gitarr. Tanken är att alla ska ta med sina personligheter till musiken. Alla har verkligen sina speciella kvaliteter och kan tillföra musiken något unikt. Jag tänker mig min roll som en tydlig ledare och mina kompositioner och jag är lite utgångspunkten. Tanken är att kunna jobba med ensemblen alla olika kombinationer av sättningar. Vissa partier kanske bara sax och piano spelar, i andra partier spelar alla osv. Jag tror att vi kommer att kunna skapa en fantastisk ljudbild tillsammans.

Komposition – del 2

Jag har jobbat hårt med introduktionen till hela konserten. Det är en figur som bygger på kvinter som spelas i piano. Kvinterna bildar tillsammans en klangvärld som får olika färger beroende på baslinjen. Jag gillar sådana lekar med upplevelser av teman, som att man tar en ton och klär den i olika kostymer. A-temat spelas av saxofonen och kvintfiguren spelas som en bakgrund till det. Första delen i låten är verkligen som ett mantra som går runt och får olika infallsvinklar och klanger men fortsätter kretsa kring samma kärna. När B-temat tar vid ändras tempo och groove. Delen är en öppen solo del och har en F#7(b9) tonalitet. Här byggs det upp en energi och förväntan. Jag har ännu inte bestämt vilka och hur många solister det ska vara på den här delen. Min tanke är att den lite kärva B-delen ska utmynna i den befriande C-delen. Blodet rusar genom kroppen och man lyfts från markens yta. Plötsligt så ser man hela förklaringen, frågorna blir besvarade och inga tvivel kan längre existera. D-delen består av en vacker melodi omgiven av harmonier och taktartsvändningar. Här tas dynamiken ned och man repeterar delen några gånger. Detta utmynnar i den inledande kvintfiguren som pianot spelar. Tillbaka i det kontemplativa. Den här kompositionen betyder oerhört mycket för mig. Det jag gillar med den är att den har tydliga delar med specifika funktioner. Under låtens gång genomgår man en process. På ett sätt skulle den låten kunna representera hela jobbet med examensarbetet. För mig står den för olika perioder i mitt liv, bland annat när jag mått mycket dåligt psykiskt men också stunder då jag känt att jag fått betydande insikter om livet.

En annan komposition som jag skrivit färdigställt har en ljus karaktär. Temat är kvittrande och fjäderlätt. Det låter nästan som en liten fågel som precis tittat ut ur sitt bo alldeles på västkanten. Fågeln känner att sommaren är på gång men det är fortfarande lite kallt om näbben och den huttrar lite när den flyger omkring. Livet är inte riktigt i blomning ännu och hela naturen värker av längtan efter värme och efter en lång vinter äntligen slå ut. A-temat är ljust och i ett lydsk tonspråk. Det förekommer några oväntade ackordvändningar som melodin binder ihop vackert. B-temat pendlar mellan ett mera allvarligt tonfall och det lätta anspråkslösa. Jag har inte funderat över solospel i den här kompositionen.

För en tid sedan så hade jag en kurs med Joakim Milder som handlade om improvisation. Vi fick som uppgift att jämföra hur man talar och uttrycker sig kontra hur man spelar solo. Det är en ganska svår uppgift och vi hade några intressanta diskussioner i ämnet. Vi fick vidare i läxa att transkribera en intervju med John Coltrane där han berättar lite om hur han ser på sitt solospel. Vi skulle, i möjligaste mån, skriva ned rytmen i talet i förhållande till en puls. När jag satt hemma och satte tänderna i uppgiften fick jag en sån oerhörd inspiration. Jag skrev ned rytmen och programmerade in Logic. Vidare transkriberade jag tonhöjden i varje ord och satt en bra stund och försökte spela piano till talet. Jag programmerade in även tonhöjderna. Sedan satte jag ackord till ”melodin” och vips en låt var konstruerad. Det var en mycket ovan input som fick igång min process. Det som är intressant är att jag aldrig någonsin kunnat komma fram till samma resultat på något annat sätt. Den rytmiska oregelbundenheten kan kännas svårtillgänglig och konstig. Men vi använder oss av den varje gång vi öppnar munnen. Jag började bearbeta låten för att jag tycker att den tillför något helt annat till konserten. Det är tunga ord om musik talade av en av vår tids största. Vidare är det humoristiskt, rytmiskt och harmoniskt komplext. Det är en utmaning att framföra stycket! Mycket av arbetet ligger i att sälla och bestämma vad som jag ska spela, vad är möjligt att spela? Kompositionen ger en stor mängd information under en kort tidsperiod.

Jag har så gott som färdigställt ett stycke med en bluesig touch. Det bygger på en ackordsföljd som går runt i A-delen. Två stycken toner, en liten sekund ifrån varandra, ligger genom hela ackordföljden. Återigen ta en melodi eller en ton och klä den i olika kostymer. Temat har ett bluesigt tonförråd men med mycket kromatik däremellan. Harmoniken är inte så bluesig, temat är egentligen inte så bluesig, utan det ligger snarare i fraseringen. Känslan i A-temat ska vara ungefär som ett stort troll som är på upptäcktsfärd i skogen. Han vandrar med ett gigantiskt förstoringsglas och inspekterar allt som kommer i hans väg. B-temat är sammanvävt med A-temat och följer i samma anda. Det finns nog tydliga Monk influenser i den här låten, utan att jag tänkt på det. Många kommer nog referera till Monk när dom lyssnar första gången. Jag vet inte riktigt om låten är klar som den är nu. Den kommer förmodligen ha en improvisations del som är mer eller mindre fri från harmonik. Enda kravet är att den ruffiga känslan ska fram.

Omvälvande lektion med professor Milder

Idag hade jag individuell lektion med Joakim Milder och den fick en stor inverkan på hur min konsert kommer att se ut.

Jag har under den senaste tiden funderat över mina val av musiker för konserten. Eftersom alla är oerhört upptagna och engagerade i många olika projekt så kan det vara svårt att få tillräckligt med tid och bli prioriterad av sina musiker. Eftersom jag inte har en sådär strålande ekonomi så har jag inte möjlighet att betala ut någon lön till musikerna.

Musiken som jag skrivit till konserten har varit i mitt musikaliska system i ungefär ett halvår. Dessutom är den komplex, rent tekniskt och harmoniskt och fodrar en hel del instudering. Det krävs en ganska stor ansträngning från medmusikerna att sätta sig in i låtarna och närma sig min vision om hur den ska framföras. Det är flera faktorer som kan hindra från att uppnå det önskade resultatet. Några av musikerna som jag från början tänk att ha med i projektet har under den senaste tiden flertalet gånger visat att inte har en hög ambition när det handlat om saker som inte ligger närmast hjärtat. Det känns som en för stor risk att anlita musiker som kan prioritera andra projekt just eftersom musiken kräver mycket av alla instrument.

Det var dessa funderingar som jag ventilerade med Joakim på min lektion. Jag presenterade lite av musiken, spelade några låtar och visade not bilder. Efter en stunds diskuterande så frågade Joakim vilket datum konserten skulle hållas. Jag berättade om 22 april, datumet som jag fick från konsertproduktionen några dagar innan, varpå han tog upp sin kalender och bläddrade lite. Sedan frågade han om han kunde få vara med och spela. Det kändes helt otroligt! Han är en legend i svensk jazz! Overkligt! Han bad att få noter så fort som möjligt för att kunna börja öva. Vi kollade upp några möjliga datum för repetitioner.

En mycket stor tillgång är att Joakim spelar tensorsaxofon OCH sopransaxofon. Det kommer lyfta låtarna en ny dimension. Underbart!

Så, det är nya lägen. Sättningen är från och med nu:

Oscar Görres – piano (komposition)

Johan Hansén-Larsson – bas

Joakim Milder - saxofoner

Andreas Larsson – trummor

Som jag ser det kommer detta bara påverka mitt kompositionsarbete till det positiva. Eftersom Jocke är en så bred musiker och spelar flera instrument känns det inte som jag förlorat något jag hade i åtanke från början. Det kommer visserligen låta annorlunda eftersom sättningen är

mindre än den ursprungliga. I den mindre ljudbilden får pianot en mer framträdande roll, vilket känns lämpligt på min examenskonsert.

Eget övande

Jag har rådgjort med min pianolärare Ove Lundin om hur jag på bästa sätt ska förbereda mig på mitt instrument. Hur jag ska öva och vad jag ska tänka på. Jag måste öva på min egen musik, det är helt olika saker att skriva och komponera musiken och att framföra den och improvisera över den. Man har en hel del problem pianistiskt att lösa. Många delar är rätt tekniskt krävande och då pratade vi om att öva mycket, mycket långsamt och utan (sustain) pedal. Då tvingas man spela legato och ned i botten av tangenten. När man spelar med pedal och inte kan stycket tillräckligt bra i fingrarna är det lätt att man spelar flyktigt och använder pedalen som en hjälp snarare än som en effekt på det sättet den är menad för. Vi pratade om att hålla igång ett par klassiska stycken för att vara i trim. Vi valde ett Bach preludium och "Forlarnes" av Ravel. I Bach får man en teknisk skärpa och i Ravel, tonbildning och klanger.

Komposition – del 3

Jag har jobbat med en låt som har ett afro-beat stuk. Den går i 12/8 och har ett mycket rytmiskt tema. När man spelar den känns det nästan som åker tåg eller kanske rider på en häst. Jag kan inte riktigt bestämma mig för vilken beskrivning som är mest träffande. A-temat är som sagt mycket rytmiskt och ganska snällt i tonförrådet. B-temat ger en liten ny synvinkel. Det är lite vassare harmonik och melodin spelar längre toner. Det utmynnar i mer utpräglad rytmisering och avslutas med A-tema. Jag tänker mig att Jocke ska spela sopran sax på den här låten. Solo delen är helt separat och jag har byggt upp den på en ny ackordföljd. Jag har funderat på instrumenteringen, kanske att basen ska spela decimor och sopransaxen kvinterna i ackorden. Över detta ska det vara piano solo. Jag älskar verkligen ackordföljden. Den är så enkel men ändå så kraftfull. Det är bara vanliga dur och moll ackord som flyttas runt kring Eb-dur.

Idag satt jag hemma hos mina föräldrar och spelade på min flygel. Jag hade inga planer på att komponera men så plötsligt fick jag ett infall. Jag satt och kände mig för i Ab moll och spelade av misstag en spretig klang som jag fastnade för. Inget komplicerat utan bara vackert. Jag började utveckla en ackordföljd och kom på att det vore snyggt att bryta ackorden så att två stämmor spelar genom ackordtonerna och bildar två parallella melodier. Jag skrev snabbt ned idén och började bearbeta materialet senare i lugn och ro. Jag kunde inte få slingan ur huvudet på flera dagar.

Jag satt senare och komponerade färdigt låten. Den betyder oerhört mycket för mig och står för mig, min bror och mina föräldrar. Det är en ballad men ska ändå vara ganska jordig snarare än slick. A-delen bygger på de uppbrutna ackorden. I B-delen så blir det mera melodi och ackord till. Låten ska nog vara ganska kort, inte massa solister och långa former, den gör sin nog bäst bara som den är.

Min pappa har spelat en hel del med svensk, irländsk och amerikansk folkmusik. Jag är uppvuxen med mycket musik av de slagen och jag vet att det hörs i mitt spel och i mina kompositioner. För mig har den här låten starka kopplingar till folkmusikern i mig. Samtidigt är den mycket jazzig i svänget. Låten är upptempo swing och är väldigt "pang på" till karaktären. A-temat är en melodi i lydsk kostym som spelas över en maffig D-pedal med olika harmoniska färgningar. B-delen står i kontrast till A-delen. Den har mycket mer skruvad

harmonik och melodik. Det är endast ett kort litet bifall som sedan utmynnar i ytterligare ett A-tema.

Skriva noter för hand

Jag har kommit fram till att handskrivna noter är helt överlägset alla sterila Sibelius och Finale ark man dagligen konfronteras med. Det finns onekligen många praktiska fördelar med notskrivningsprogrammen. Har man de tekniska färdigheterna så är det på alla sätt enklare att skriva på datorn. Eftersom det är så praktiskt och välanvänt så får följaktligen många musiker dagligen se Sibelius typsnittet. Man får ingen direkt relation till kompositören som skrivit noterna eftersom programmet kommit emellan. Detta kan tyckas vara en bagatell men jag upplever stora skillnader beroende på vad man ger för not till sina musiker. Åtminstone känner jag en större känsla av möda och hängivelse när jag får en vackert handskriven not. Någon har suttit de timmarna extra för att måla ett konstverk. När man lägger så mycket energi på vilka toner man skriver dom så kan man gott och väl lägga tid på hur man tecknar ned dom.

Dessutom ser jag det som en viktig del i bearbetandet av musiken att skriva ned den flera gånger. Undermedvetet så reviderar man och går igenom musiken och formen och befäster den djupare.

Spela in skisser

Eftersom alla av dom musiker jag valt är mycket upptagna och engagerade i olika projekt så är det viktigt att som band ledare vara förberedd och underlätta för sina musiker. Därför ska jag spela in demospår av låtarna till konserten och skicka ut i god tid tillsammans med noter. På så sätt kan alla lyssna och planera musiken i gehöret. Då blir det inte som att starta från noll när vi ska börja repetera. Det känns som att man ger en rättvis chans för alla att få möjlighet att sätta sig in i musiken för att kunna göra sitt bästa på konsert tillfället. Eftersom min musik har cirkulerat i mitt system i månader blir det svårt för någon annan att kastas in i den under några få rep. Demoskisserna kan eliminera enkla hinder och ökar förutsättningarna till att på ett framgångsrikt sätt kunna fokusera på rätt saker under konserten. Under förutsättning att folk kollar in det, alltså.

Rep bokning

Jag skickade ut mejl och sms med många förslag på datum för repetitioner till Jocke, Johan och Andreas. Så fort jag fått svar så ska jag sammanställa en lista och försöka räkna ut de tillfällena som är möjliga för alla att ses. Det kommer att bli ett vilt pusslande eftersom alla är oerhört upptagna.

Jag har fått svar från Johan nu och han kunde en hel del av de datumen jag skickade ut. Bra! Andreas skrev att han för det mesta kunde veckodagar på kvällar helst. Det verkar ju lovande.

Jocke har inte svarat än, jag tror att han är ute på turné och kommer tillbaka nästa vecka.

Jag har bestämt nu att vi ska ses med piano bas och trummor och göra grovjobbet med att få ihop musiken så mycket som möjligt innan Jocke kommer in i bilden. Det är en hel del inläsningsjobb som vi kan reda ut tillsammans. Jag har pratat med Jocke och han har lovat att öva så mycket han hinner. Det blir smidigare att sätta ihop gruppen om vi har en grund att utgå ifrån. Så jag har bokat två tillfällen då vi ses med enbart trio. Det känns som ett vettigt beslut.

Nu har jag fått svar från alla musiker och det verkar som att vi får ihop två tillfällen att ses alla fyra. Vi kommer att märka efter första repet om vi behöver lägga in extra repetitioner. Nu är det bara att öva som en tok och hoppas att vi klarar detta.

Utdelning av noter och rep-tape

Jag har nu gjort i ordning fyra stycken mappar med upp kopierade noter, en CD med alla demoinspelningar och en liten lapp med instruktioner och förklaringar. Det känns bra att ge alla möjligheten att kolla in låtarna i god tid. Jag lämnade ut allt material så nu är det upp till musikerna!

Gambia resan

Denna resa är bland det bästa jag någonsin gjort. Jag kan inte gå in på det för mycket här, då blir det tio sidor till. Relaterat till examensarbetet så kändes det ganska ångestladdat att åka iväg när man är så inne i en process. Jag har varit borta i nästan tre veckor nu och om två veckor är konserten. På ett sätt var det bra med ett avbrott från processen eftersom jag var tvungen att göra klart så mycket innan avresan. Jag skrev klart noterna, spelade in demo CD:n, delade ut allt, skickade ut förslag på datum för repetitioner, jag har övat väldigt mycket, jobbat med låtarna och hur jag ska spela dom på pianot.

I Gambia fick jag mycket tid över att fundera över många saker som jag inte berört på länge. Det är svårt att ta sig tid att reflektera över saker när man är uppe i dem hela tiden. Man är verksam på ett "lokalt" plan, där det handlar om vad man ska göra just nu, imorgon, om ett år, klara sin vardag, utvecklas, gå vidare, fixa spelningar, göra examensarbete osv. Det är sällan man släpper stressen i det "lokala" planet och lyfter sig över det och ser på livet och tillvaron större. Det är både härligt och smärtsamt. Jag fick riktiga episka och existentiella stunder. En kväll var jag tvungen att skriva ett SMS till mina föräldrar och tacka för att jag har fått en så trygg och bra barndom.

Det blev uppenbart hur bra man har det. Bara det att jag får spela musik och kan klara mig på det. Det är helt fantastiskt! Jag funderade en hel del över min konsert och vad alla kompositioner betyder för mig. Jag har försökt att ladda upp mentalt. Visualisera konserten och hur det kommer att vara och kännas. Jag börjar bli nervös.

Jag hade med mig en fantastisk bok som heter "Spela fritt" av Stephen Nachmanovitch. Jag läste några kapitel ur den, bland annat "Det lekande sinnet". Här följer ett litet kåseri på bland annat det kapitlet som skrev efter resan.

Free play: Tankar om Drivkraft - Tvivel - Kreativitet

Många, många gånger under min tid som musiker har jag undrat varför jag spelar musik. Undringarna kan komma upp lite då och då. Det kanske har gått dåligt att spela eller man har lite eller ingen inspiration. Man hamnar i ett tillstånd av tvivel. En dömande inre röst, ett sorts "överjag", ställer en mot väggen och frågar "vad fasen håller du på med?!".

Det har hänt så många gånger att jag tycker det är en del av musiker/konstnärslivet. Man pendlar periodvis mellan tillståndet av totalt fokus och stark tro på musiken och sitt musicerande för att i nästa stund stå utanför sin fantastiska värld och undra vad meningen är med den. Det som styr ens rytm i den cykeln kan vara många olika saker. Vilken sinnesstämning man befinner sig i exempelvis.

Ibland kan jag bli påverkad av löjligen saker som t.ex. vilket socialt sällskap man är i. Umgås man med kollegor eller likasinnade så får man ofta utlopp, gehör och bekräftelse av sina tankar och idéer. Är man i en situation där kanske musiker och konst förknippas med flum så kan i alla fall jag bli obekvämt och känna mig trängd. I dessa situationer måste man förklara och försvara sig, försöka matcha någons tveksamma uppfattningar. Det kanske inte är så konstigt

i och för sig. När man ventilerar specifika idéer inom ett område, med folk utanför området, behövs kvalificerade förklaringar och liknelser för att man ska göra sig förstådd. Om ingen tar sig tid och gör dessa förklaringar placeras vi automatiskt in i ett fack med en dömande flum-stämpel på, en påhittad sanning som enbart bygger på okunskap.

Jag tror alla som spelar musik tycker det är ganska jobbigt att tvivla då ens musicerande är så starkt förknippat med personlighet och känsloliv. När det blir turbulent där så drabbas man till 100%. Jag brukar bli mycket irriterad och allmänt otillfreds med livet. På något sätt gillar jag ändå att tvivla. Det föder trots allt mycket gott och är ytterst nödvändigt om man hanterar det på rätt sätt det vill säga. Att ifrågasätta sin situation och sitt kall - sig själv - kan vara smärtsamt. När man är mitt uppe i det så känns allt ganska hopplöst men ur kriserna kommer förhoppningsvis en utveckling. Man stannar ju upp och utvärderar sin situation, känner efter och funderar.

För min del blir det mycket frustrerat och irriterat. Allt är upp och ned. När stormen lagt sig och man söker upp de avsvalnade frågorna och försöker lösa problemen och förbättra sina svaga punkter. Håller man sig ordentligt uppdaterad med vad man vill med sitt liv och sin musik blir det tveklöst lättare att må bra, vara tillfreds med sin tillvaro/sitt spel och dessutom utvecklas. Det är självklart lättare sagt än gjort.

Den hårda frågan "vad fasen håller du på med och varför?!" är ganska lättbesvarad. Prova själv att vara utan ditt instrument i ett dygn, en vecka, en månad. Det blev mycket påtagligt när jag var i Gambia. På ett sätt kunde jag hantera det rätt bra, eftersom man var inställd på de givna förutsättningarna. I vanliga fall blir abstinensen ett faktum av blotta tanken och vetskapen av att man inte har möjlighet att - spela, leka, uttrycka sig, leva. Jag bara måste! Jag har inget val. Det spelar ingen roll varför jag måste, jag struntar i det.

Min drivkraft är tveklös och kristallklart tydlig när jag spelar och har kul. Det måste inte alltid gå jätte bra. Jag lever för musiken, jag kan inte peka på vem eller vad som sagt det åt mig mer än jag själv.

Man kan härleda anledningar till min "anledning" att jag spelar. Man får kickar, det är oftast väldigt roligt, man musicerar/kommunicerar med andra människor på ett speciellt språk, man får uttrycka sig själv och sina känslor osv.

De flesta av "anledningarna" till att man spelar finns skrivna i ens historia. Jag har pratat en hel del med mina föräldrar om hur jag var som barn. Man undrar över hur man började, hur man förhöll sig till musiken då mm.

Enligt mina föräldrar så har mitt musicerande i tidiga år varit förenat med stor kärlek, mycket glädje och hårt arbete. Det känns oerhört skönt att veta att ursprunget till mitt musicerande var glädje och kärlek. Vetskapen om det gör mig mycket lugn och samlad när jag har mina kriser. Att kunna gå tillbaka i tanken och känna barnet i en, lekfullheten, glädjen, "problemlös" tillvaro.

En annan sak som jag fått berättad för mig är att jag var väldigt fokuserad som barn. I en lek i sandlådan till exempel. Om man lever sig in och ger 100% i leken, vad händer...vips den blir sann för en. Detta berättar en stor sanning för mig. Tro förflyttar berg. Utan tron, utan fantasin, utan engagemanget skulle jag sluta leva. Man kan göra gedigna försök att bryta ned och fundera ut hur allt är sammansatt och varför det beter sig som det gör, och visst kan man få många svar. Men vad är det som gör tonerna i musiken magiska? När något tilltalar mig musikaliskt utförs det med allra största hängivenhet, övertygelse och tro. Det finns en vision,

en bild, en skulptur som skulpteras. För mig är kreativitet när en person eller en grupp skapar den där visionen, målar bilden, skulpterar skulpturen med sin tro, sin fantasi och sitt engagemang. Man kan således vara kreativ överallt inom alla områden, från sandlådan på lekis till konserthuset i Berlin.

Fysisk hälsa

Jag har funderat lite över vad som får en att må bra, rent fysiskt. När jag mår fysiskt bra brukar jag generellt prestera bättre i konsert sammanhang. Jag har spelat fotboll i 10 år och alltid varit intresserad av träning och fysiskt aktivitet i största allmänhet. Jag har sedan jag var 16 gått på gym och försöker vara där 2-3 gånger i veckan och hålla igång muskler och kondition. Det är viktigt att äta ordentligt med mat och dessutom rätt mat. Normalt sover jag runt 6 timmar per natt, det brukar räcka om jag inte är sjuk. Jag har senaste tiden sett till att sköta min kropp och hälsa väl för att ha de fysiska förutsättningarna för att ha konserten. Den här tiden nu är fylld av stress och press för mig. Det förväntas mycket av mig. Då är det viktigt att må bra i kroppen för att hantera allt bättre och klara pressen.

Första repet

Idag ska vi ha första repet med trummor och bas. Eftersom Jocke är så pass upptagen så ska vi repa utan honom till en början och gjuta grunden för gruppen.

Repet blev lyckat. Vi hann igenom ungefär halva materialet. Vi jobbade hårt på introduktionsstycket. Den har en hel del taktartsändringar som måste nötas in.

Jag vill verkligen att det ska spelas med flyt och inte kännas forcerat och styligt. Allt handlar om att ha det förankrat i sitt gehör. Eftersom det är skrivet "ur mitt gehör" och inte tillverkat av en intellektuell tankekedja. Därför ser det väldigt styligt ut i en not bild. Den måste avdramatiseras och förankras i varje musikers gehör. Då kan vi tillsammans spela det med flyt och sångbart på det sättet det är skrivet.

Det märks verkligen att Johan (basisten) har kollat in musiken och övat! Han kan musiken nästan lika bra som jag. Jag är överväldigad. I och för sig så visste jag att han är en oerhört ambitiös musiker men det är alltid lika härligt att uppleva. Det känns rättvist mot musiken, mot mig, mot gruppen, mot den framtida publiken.

Andreas verkar också ha lyssnat en del på mina inspelningar/skisser men inte i lika stor utsträckning som Johan. Jag förstår att han har haft mycket att göra och det känns helt okej.

Jag är verkligen glad att jag tog mig tid att spela in demoinspelningarna och lämnade ut det i god tid tillsammans med noterna. Det har verkligen gett resultat!

Andra repet

Idag kändes det som att vi verkligen gick igenom hela materialet från början till slut. Vi jobbade på de svårare delarna i låtarna där det är en hel del att läsa. Nu känns det som att alla har ett begrepp om konserten, alla olika delarna och hur "linjen" ska se ut. Vi har tillsammans utrett vilken roll alla har i de olika låtarna. I vissa delar ska jag och Jocke vara mer fria från timingen medan Johan och Andreas ska hålla hårdare i den. Det känns som vi funnit en riktning dit vi ska sträva för att få ut musiken på bästa sättet.

Affisch – (se framsidan)

Jag har valt att göra min egen affisch. Syftet blir att göra en slags avbild av musiken. Jag har fotograferat lite och så har jag bett min pappa som är intresserad av foto att kolla i det stora bildarkivet om det finns material för affischen. Jag har inte bestämt något om upplägget. När jag jobbar i Photoshop så gör jag saker i stunden och provar mig fram. Jag vet inte exakt vad som jag gör, lägger på filter, ändrar kontraster, skärpdjup, ljus.

Jag satt i natt och pysslade med affischen. Som bakgrund valde jag en bild av Folkungagatan som jag tog häromdagen. Färgspråket i bilden går främst i lila. Jag har två svartvita bilder av mig själv i förgrunden, en halvbild och en helbild. Ytterligare ett motiv med mina händer som spelar över ett klaviatur är i förgrunden. Den kommer från en bildserie som min pappa tagit på mig när jag spelat på min flygel i mitt föräldrahem. Över himlen i bilden står det ”Examenskonsert” och vilka som medverkar. Affischen är gjord med glimten i ögat men också med en seriös tanke bakom.

Mejl utskick, marknadsföring

När jag gjort klart min affisch så skickade jag den till pappa och vi rådgjorde lite hur vi skulle göra utskick, ringa runt och skicka sms. Vi gjorde en lista över människor som jag verkligen ville skulle komma på konserten. Familj, vänner, alla mina pianolärare, gamla musiklektörer var några av punkterna på listan. Utöver dom nämnda så skickade vi ut till en massa bekanta till mig och till mamma och pappa. Det finns många människor som följer en på avstånd, genom att mamma eller pappa berättar. Vi bestämde att göra varsitt utskick via e-mejl, jag skickade till de ”närmaste” som jag ville skulle komma. Pappa skickade ut ett massmejl till en lång lista människor. Jag skickade såklart ett mejl till Ola Bengtsson som vidare befodrade det till alla studenter på skolan. Jag tänkte skicka ett mass sms till hela min telefon kontaktlista några dagar innan konserten. Mest för att friska upp minnet hos folk och följa upp info mejlet. Människor behöver bli påmind.

Tredje repetet – alla fyra

Idag hände det storverk! Vi har under dom senaste två repetitionerna utformat en grund med trio. Idag så var det första gången Jocke var med. Han hade verkligen kollat in låtarna, övat, antecknat och tänkt. Det kändes stort i kompositörsrollen att få allt det tillbaka av musikern.

Vi repade igenom i stort sett hela konserten, mest teman och inte så mycket solon. Vi presenterade vad vi hade gjort på de första två repen och arbetade vidare på alla musikernas roller i varje komposition. Det kan exempelvis vara att trummorna och saxofonen ska vara mer i tempo medan piano och bas har ett friare förhållningssätt.

Disposition av låtar – program

Idag gjorde jag en spelordning för konserten. Det har tagit lite tid att känna in hur låtarna fungerar i gruppen och i vilken ordning det känns bäst. Mellan de flesta låtarna kommer jag att ha korta piano interlud som väver ihop låtarna. En liten musikalisk kommentar på vad som nyss varit och vad som komma skall. Låtordningen blir:

1. Pendlande perspektiv
2. Inspektör'n
3. Ensam på promenad
4. Spoken harmony
5. Norweigan inferno

6. Silent Mountain
7. G.O.A.J.

Fjärde repet

Idag spelade vi så mycket som möjligt på låtarna. Alla solister måste få prova att spela solo delarna. Alla låtarna kommer att spelas utan paus och applåder mellan. Konserten blir ungefär en timme lång. Eftersom det hela tiden spelas så måste en del praktiska saker lösas som till exempel inräkningar. Jag kommer att leda bandet genom konserten. Mellan låtarna har jag små piano interlud som binder samman låtarna. Vi spelade non-stop i ungefär fyra timmar. Det känns riktigt inspirerande.

Konsert dagen, förberedelser

Idag smäller det. Jag har sovit ut ordentligt och ska precis äta frukost. Klockan är 07:12 och efter frukost ska jag till mina föräldrar där min flygel bor. Där tänkte jag värma upp ordentligt och bara spela lite på låtarna för att ha allt up-to-date i huvudet. Sedan ska jag möta upp Johan och äta lunch vid Tekniska Högskolan och därefter till skolan och göra soundcheck.

Soundcheck gick bra, Mattias Alldahl är tekniker och har varit mycket hjälpsam och proffsig. Vi satte ett bra monitorljud så att alla kände sig bekväma. Sen har vi också gått igenom inspelningen av konserten. Jag kommer få 16 separerade kanaler att mixa sen. Nu är det bara en och en halv timme kvar. Ladda upp sista nu!

Dagen efter konserten

Examenskonserten blev en succé. Det kom massor av folk från olika håll och kanter i mitt liv. Familj, vänner och lärare som alla på olika sätt betyder oerhört mycket för mig. Det kändes rörande att se alla där. Jag var ganska nervös innan konserten men övervägande på ett positivt sätt. Jag kände att jag var väl förberedd och att jag var i god form rent pianistiskt.

Efter konserten hade vi lite mingel utanför Lilla Salen. Min mamma hade ordnat helt fantastiskt med drink och tilltugg. Det blev mycket trevligt att hinna få en liten stund att prata med alla människor. Jag var inte helt oväntat slutkörd och hungrig som en varg. Jag har svårt att säga om det gick bra eller dåligt, men det var onekligen uppskattat. Det ska bli oerhört spännande att höra inspelningen. Jag kommer ju att sitta en hel del med mixningen och dissekera varenda sekund av musiken. ☺

Mixning

Jag har som sagt fått hela inspelningen på 16 kanaler för att kunna bearbeta och mixa. Jag träffade Mattias och hade en två timmars diskussion om Beatles och ljudbilder. Han är härlig.

Jag har lagt in alla filer i Logic i min studio och har börjat mixa första låten. Första målet är att sätta ett bra grund sound, sedan kan man åka en del med vissa regler beroende på vilken låt det är och vad man vill framhäva. Jag har gjort nivå mix och eq:at och lagt på en del kompressorer på trummorna. Sedan bussar jag ut hela paketet så jag har trummorna på en regel. Då när jag är nöjd med trumsoundet kan jag enklare hantera nivån med en regel istället för sju.

Jag har jobbat kreativt en del med ambiense stereo mikrofonen som satt mitt framför scenen. Jag har lagt på en del effekter på den som delay, ringmodulator och dist. Den har jag som en ljuddesign parameter som inger en flytande, oceanisk känsla.

Jag har försökt att på olika sätt framhäva kompositionernas kärna, göra det så tydligt som möjligt. Eftersom konserten var fantastiskt framförd och mycket bra inspelad så finns ju allt där, det ska bara poleras lite rent ljudmässigt.

Det är minsta sagt lite speciellt rent känslomässigt att sitta och dissekera ljudfiler av en konsert av den kalibern som det faktiskt var för mig. Det tog några dagar innan jag vågade sätta mig med filerna och börja lyssna. På något sätt är man ju fränkopplad hur det låter när man framför något. Man har fullt upp med att få ut musiken. På det stora hela är jag ändå nöjd med konserten. Det är klart att när man sitter och lyssnar in alltihop i detalj så finns det alltid massa tycken och tankar. Jag är ändå nöjd med helheten. Konserten förmedlade rätt känsla och nådde publiken.

Reflektion efter konsert

Jag är oerhört nöjd med resultatet. Det känns verkligen som en milstolpe. Jag har gått 15 år i skolan nu och konserten blev som en stor avslutning för det här kapitlet...samtidigt en början på ett nytt. Det kändes oerhört viktigt att få göra det här på ett så omfattande sätt. Att få jobba med en konsert med mitt eget material, där jag är ledaren, det finns inget annat intresse än just det musikaliska. Inga kommersiella eller finansiella intressen, bara musiken, konsten. Det kommer att bli uppenbart, nu när man slutar skolan, vilket privilegium det är att få med sig musiker av den digniteten i sina projekt utan att behöva betala löner. Få arrangera en konsert öppen för allmänheten, gratis inträde, ingen lokal hyra som jag behöver betala, få en 16 kanals inspelning mm. Det är en lång lista på fantastiska omständigheter som man har fått jobba utifrån. Jag tycker det är oerhört viktigt att komma ihåg och uppskatta allt som man fått "gratis" eftersom inför framtida liknande evenemang så kommer det att kosta pengar.

Det har varit fantastiskt roligt att få höra alla positiva reaktioner på konserten. Många har mejlat, ringt och messat och tackat för en fantastisk upplevelse. Då känns det som att man har gjort något viktigt. En komplimang som jag blev särskilt glad över var en som sa att jag hade "fingertoppskänsla för melodier i mina kompositioner, det känns så självklart, som skriver i sten".

Den här konserten betydde enormt mycket för mig och för en hel del andra människor. Det kändes fantastiskt att få bjuda familj, vänner och bekanta på en mäktig upplevelse. En liten inblick i min värld, där jag är barnet i sandlådan, blir sann genom leken och berättar en historia om vad jag är för en.

Jag känner mig väldigt nöjd med min egen prestation. Jag har lyckats ro i land allt som jag hade planerat. Skönt att få det bekräftat att man klarar rollen som band ledare och administratör för en konsert. Det är många praktiska delmoment där jag känner att jag fått slipa mina färdigheter. Kontakta folk, boka repetitionstider, göra affisch, marknadsföra sig, vara rep ledare osv. Det är häftigt att ha en vision och driva igenom den hela vägen från idé till en konsert och en skiva. Det händer en hel del under vägens gång, men jag måste säga att slutresultatet är inte så långt ifrån vad jag tänkt i första stadiet. Efter den här upplevelsen känner jag mig väldigt motiverad att driva min egen musik och utveckling framåt. Jag känner att jag har något fantastiskt att ge.